

NUORISO JA POLITIIKKA

Pertti Pesonen

Pian Pariisin kongressin jälkeen I.P.S.A. päätti ottaa aiheen »Youth in politics» yhdeksi 1964:n pääteemaksi. Pääraportöörit olivat Georges Lavau Pariisista ja Roy C. Macridis Buffalosta. He osoittivat johdantoesitelmässään tämän tutkimusalan lisääntyvän merkityksen. Niinpä he viittasivat ennusteisiin nuorten ikäluokkien osuuden kasvusta sekä siihen, että politiikan jatkuvuuden ja ikäluokkien vaihtumisen keskinäinen

ongelmavyöhyt on melkein kokonaan selvittämättä. Heidän ehdottamiaan konkreettisia tutkimuskohteita ovat sukupolvien vastakohtaisuudet, nuorisojärjestöt ja nuorison asenteet.

Useimmat alustajat kuvasivat yleisesti maansa oloja. He esittelivät Alankomaita (H. Daudt ja H. Lange), Argentiinaa (MM. Lapamla ja E. Rivas), Belgiaa (A. Philippart), Neuvostoliittoa (V. S. Tadesvossian), Puolaa (Z. Baumann), Saksan liittotasavaltaa (W. Jaide), Sveitsiä (J. Ziegler), Turkkiä (N. Abadan) ja Yhdysvaltoja (R. H. Salisbury). Erikseen esitelmöitiin mm. ylioppilaista: heidän toiminnastaan maansa politiikassa (K. H. Silvert latinalaisesta Amerikasta, D. Nasatir Argentiinasta) tai pelkässä 'ylioppilaspolitiikassa' (B. Geer, USA).

Kaikkein mielenkiintoisimmilta vaikuttivat vertailevat tai tehtäväänsä rajoittaneet tutkimukset. K. Prewittin ja H. Eulaun vertaileva sosialisaatio-tutkimus koski kahta eri tasoa USA:n poliittisessa järjestelmässä, kun taas R. E. Lane vertaili Yhdysvaltoja ja Länsi-Saksa. Ph. Abrams osoitti, etteivät Englannin nuoret äänestäjät käyttäydy eri tavalla kuin vanhemmat. Esiteltiin myös Ranskan nuorisojärjestöjä (A. Coutrot) sekä North Carolinan nuorison suhtautumista neekerien protestiliikkeeseen (A. Sindler).

Keskusteluissa poikettiin siitä tavanmukaisesta järjestyksestä, että tietty istunnot olisi varattu tiettyjen esitelmien käsittelyyn. Pääraportöörit näet ohjailivat keskustelua aihepiireittäin. Keskustelu tuli täten vilkkaaksi ja värikkääksi, koska sillä oli koko ajan systemaattisen kansainvälisen vertailun luonnetta. Mutta huolimatta laajoista puitteistaan se muistutti liiaksi seminaari-istuntoja. Valmistautumisen puuttuminen verotti sen tieteellistä tasoa.

Keskusteluissa ilmeni selvästi, että tarvitaan aivan deskriptiivistäkin kansallista perustutkimusta. Pohdittiin myös mahdollisuuksia saada aineistoja kansainvälisen vertailun käyttöön. Tässä yhteydessä kyllä korostettiin mm. sitä, että liian mekaaniset luokitukset voivat vaarantaa teoreettisesti mielekkäitä vertailuja. Korostettiininkin teoriain kehittämistä. Puhuttiin yksinkertaisten mallien tarpeellisuudesta ja pohdittiin erilaisten tutkimusotteiden etuja ja haittoja. Kuitenkin monet määritelmäkysymykset jäivät ratkaisematta, eipä edes nuoriso-käsitteelle sovittu yhtenäistä merkitystä. Erityisesti toivottiin tutkimuksia, joissa selvitetäisiin toisaalta poliittisen järjestelmän erikoislaadun vaikutusta nuorison poliittiseen rooliin sekä toisaalta nuorison vaikutusta kokonaisuuteen.

Mahdollisesti näiden esitelmien ja keskustelujen perusteella julkaistaan laaja teos, mutta tämän asia jäi avoimeksi. Nämä keskustelut saattoivat myös olla lähtökohtana tutkimusaineistojen kansainvälisen vaihdon, standardisoinnin ja arkistoinnin järjestämiselle.